

DE BETROUWBAARHEID

Gedachten bij de vereenzaming

In de tijd van het einde waarin 'deze wereld wordt voltooid' neemt volgens een aanzegging van Jezus Christus de wetteloosheid toe en 'zal bij velen de liefde bekoelen'. (Matteüs 24.12) Eenzaamheid, een gevolg van die verkoelde liefde tussen mensen, tast hele lagen van de samenleving aan. In welke tijden leven wij dan? Daarbij is betrouwbaarheid de grootste deugd in de schepping.

Bahá'u'lláh leert:

(Betrouwbaarheid) is waarlijk de deur naar veiligheid voor allen die op aarde verblijven en een teken van heerlijkheid van de zijde van de Albarmhartige. Wie daaraan deel heeft, heeft voorwaar deel gehad aan de schatten van rijkdom en voorspoed. Betrouwbaarheid is de meest verheven poort die leidt naar de rust en veiligheid der mensen. Waarlijk, de stabiliteit van iedere zaak is daarvan afhankelijk geweest en is dat nog. Alle domeinen van macht, van grootsheid en van rijkdom worden door haar licht verlicht.

De voornaamste maatschappelijke deugd is een rotsvast karakter waar de mens op kan bouwen als 'een zuil van licht'.

In de Openbaring van Bahá'u'lláh is de betrouwbaarheid (...) **het meest verheven instrument voor de voorspoed van de wereld en de horizon van zekerheid voor alle wezens.**

Betrouwbaarheid is voorwaar het beste kled voor uw tempel en de meest gloriejke kroon voor uw hoofd. Houdt u daar aan vast op bevel van Hem Die de Bestierder is, de Alwetende.

DE LIEFDE

Gedachten bij een groots gevoel

Sinds duizenden jaren geldt als eerste intermenselijke regel in alle culturen de een of andere vorm van 'naasteliefde'. Het christendom heeft die regel aan het duizend jaar oudere jodendom ontleend. 'Je zult je naaste liefhebben als jezelf', staat oorspronkelijk in het Derde Boek van Mozes dat in het Hebreuws de naam draagt 'Hij riep'.

Die roep van God richt zich tot het besef van de redelijke mens, het rechtsgevoel. Naasteliefde behoort niet tot de roerselen van het gemoed maar tot de fundamentele mensenplichten. Wij hebben allen recht op een menswaardig leven, en de ander speelt erbij een grote rol. De achtergrond van dit geboorterecht is het feit dat wij allen uit dezelfde, onkenbare achtergrond voortkomen.

Voor de religieuze mens zijn wij allen kinderen van dezelfde creatieve Almacht die ons het leven heeft geschonken om bewust te kunnen worden van onszelf en al het andere in het grote universum.

Bahá'u'lláh openbaart Gods beweegreden:

O mensenzoon!

Verborg in Mijn onheuglijk bestaan en in de aloude eeuwigheid van Mijn wezen wist Ik dat Ik u liefhad; daarom schiep Ik u, legde Mijn gelijkenis in u en openbaarde u Mijn schoonheid.

O mensenzoon!

Ik had uw schepping lief, daarom schiep Ik u. Heb Mij dus lief, dat Ik uw naam kan noemen en uw ziel kan vervullen met de geest des levens.

LEED?

DE BAHÁ'I-VISIE OP SMART EN LEED

© Pictocom

Het leven is lichter met het uitzicht op een uitzicht. Alleen daarom al is het vertrouwen op een verlossing van leed en nood een zinvolle levensinstelling. Sceptis is hier geen zinvolle houding. Alle Godgezondenen hebben de mens vertrouwen in het hart gelegd, dus geloof. Achter de bergen en dalen van het leven liggen pas de 'schoonheden van het meest verhevene paradijs'. Bahá'u'lláh openbaart opnieuw dit hoopgevende perspectief. Tegen die achtergrond is al wat ons hier overkomt, voorbijgaand en uiteindelijk dragelijker. Maar gelukzaligheid wordt ons niet geschonken. Wel kunnen we onszelf en anderen bij de gang ernaar toe steunen door ook in smart en leed het licht te blijven zien aan het naderende einde van de tunnel, waar de hemel begint.

Gij zijt Mijn rijk en Mijn rijk vergaat niet, waarom vreest gij uw ondergang? Gij zijt Mijn licht en Mijn licht zal nimmer worden gedoofd, waarom vreest gij uw uitdoving? Gij zijt Mijn glorie en Mijn glorie verbleekt niet.- Bahá'u'lláh

DE ZIN

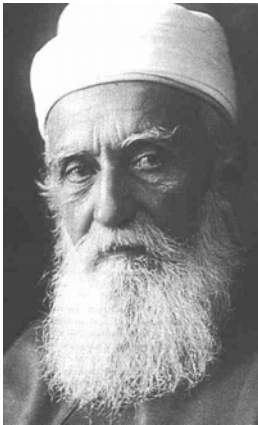
Gedachten over onze beproevingen

God alleen beschikt alle dingen en is oppermachtig. Waarom zendt Hij Zijn dienaren dan beproevingen? vroegen mensen eens aan 'Abdu'l-Bahá. Hij was de zoon van Bahá'u'lláh die Zijn volgelingen als de Manifestatie van God voor dit nieuwe tijdperk aanzien. Hij legde toen uit dat er twee soorten beproevingen bestaan,

De ene soort vloeit voort uit de wet van oorzaak en gevolg en is eigen schuld en volslagen natuurlijk; maar de andere soort is bovennatuurlijk en overkomt zelfs de 'getrouwen van God' en de Profeten, zoals Jezus Christus op Golgotha. In dat geval is het lijden een zegen met een hoger doel.

Kommer en smart komen niet tot ons bij toeval; zij worden door de goddelijke Genade tot ons gezonden ter onzer vervolmaking. Zolang een mens gelukkig is, is het mogelijk dat hij zijn God vergeet; maar wanneer het leed tot hem komt en hij door verdriet wordt overweldigd, dan zal hij zich zijn Vader Die in de Hemel is en Die in staat is hem uit zijn vernedering te bevrijden, herinneren.

'Abdu'l-Bahá

Mensen die niet lijden bereiken geen volmaaktheid. Die plant die het meest door de tuinlieden wordt gesnoeid, zal bij het aanbreeken van de zomer de mooiste bloesems hebben en het overvloedigst vruchten dragen. De landman bewerkt de grond met een ploeg, en van die grond komt de rijke en overvloedige oogst. Hoe meer een mens gekastijd wordt, des te groter is de oogst aan geestelijke deugden die hij tentoon spreidt.

DE LAATSTE REIS

Gedachten over het vertrek van hier

Wie op reis gaat begint vroeger of later met inpakken. Ook sterven is een vertrek naar elders waar wij van tevoren aan kunnen denken. De reis gaat naar zee, de bergen, de bossen, ditmaal naar de hemel, de gelukzaligheid. De grote leraren der mensheid spraken eenstemmig van een hoger leven voor de mens, in een hoogste paradijs. Zij stonden met leven en vrijheid voor de waarheid van Hun woorden in.

U vraagt over het eeuwige leven en het binnentreden in het Koninkrijk. De gebruikelijke term die voor het Koninkrijk wordt gebezigd, is hemel (...) Het is een geestelijke wereld, een goddelijke wereld en het middelpunt van de soevereiniteit van God; het is bevrijd van het lichamelijke en dat wat stoffelijk is en het is gezuiverd en geheiligd van de denkbeelden van de mensenwereld.

'Abdu'l-Bahá

Tegen een gekruisigde naast Hem zei Jezus Christus met stelligheid: 'Voorwaar, Ik zeg u, heden zult gij met Mij in het paradijs zijn'. Eerder had Hij zich 'de weg, de waarheid en het leven' genoemd. Nu verkondigt God door Bahá'u'lláh woorden als deze:

[Iedere)ziekte die het lichaam van de mens aantast, [is] een belemmering voor de ziel om haar innerlijke kracht en macht te manifesteren. Wanneer de ziel het lichaam verlaat, zal zij echter een kracht uitstralen en een invloed uitoefenen die geen macht op aarde kan evenaren. Iedere zuivere, iedere gelouterde en geheiligde ziel zal met geweldige kracht worden begiftigd en zal zich met uitbundige blijdschap verheugen.

Uw paradijs is Mijn liefde, uw hemelse woning uw hereniging met Mij. Treed daar binnen en draal niet. Dit is hetgeen voor u is bestemd in Ons koninkrijk in de hoge en Ons verheven domein.

DE KWAAL

Gedachten bij gezondheid en ziekte

Het is nog steeds niet gelukt ziekte anders te omschrijven dan met: 'afwezigheid van gezondheid'. De wereldgezondheidsorganisatie noemt gezondheid 'een toestand van volkomen lichamelijk, geestelijk en maatschappelijk welbevinden'. Hieraan gemeten is het bijna onmogelijk om werkelijk 'gezond' te zijn.

Woorden van 'Abdu'l-Bahá:

De mens, de hoogste vorm van alle schepselen, heeft vele dingen nodig om in leven te blijven; in de eerste plaats heeft hij lucht nodig, hij sterft als hij deze enkele minuten moet ontberen. Hij is ook van water, voedsel, kleding, warmte, en veel andere dingen afhankelijk. Aan alle kanten is hij omringd door gevaren en moeilijkheden, waar hij zuiver lichamelijk niet tegen opgewassen is.

Maar de mens kan zich met zijn geestelijke kracht boven de fysieke wereld uitwerken, en dat is een van de gaven om genezing te ontvangen uit de hogere, geestelijke werkelijkheid, want: 'Alle ware genezing komt van God!'

Alleen dan kunnen wij gezond worden, wanneer tijdens onze genezing de hemelse zegen op ons rust; want medicijnen zijn slechts de uiterlijke en zichtbare middelen waardoor wij hemelse genezing verkrijgen.

Alles is in Gods handen, en zonder Hem kunnen wij niet gezond zijn! Er zijn veel mensen geweest die uiteindelijk gestorven zijn aan dezelfde ziekte waarvan zij een speciale studie hebben gemaakt. (...) God is de grote meedogende Geneesheer, en Hij alleen bezit de macht tot ware genezing. Alle schepselen zijn afhankelijk van God, hoe groot ook hun kennis, hun macht en hun onafhankelijkheid mogen schijnen.